

مكتبة المصلح

עלייה ואשונה

באופן כללי

הפרידה העגומה, המעט צפויה, והמחוררת של צביקה הרר מלילות השבת היא הורמנות זו לשלושת הכוחות, שהם מורכבת כל חוכי בית סלחיה, להפיק המון לקחים מעניינים. קודם כל, זכרי שלא יהיה עצב מיותר, הורע בעניין הכוכב אל תראנו לצביקה. כישלון בתרגום לעברית הוא המיד הצליח, כמעט כל מי שהתנסה בטלויזיה ויה וישראלית לאורך השנים יצא מזה מחוץ, פופולרי ומלא אופי ציור. דודון נשר הוא דוגמה אחת ויש רבות אחרות. קשה להבין מדוע חשב הרר שהוא יצליח בקיץ אחד גם להיות כוכב ענק בתפקיד מסר כך "בדיו" וגם ללמוד להיות גיי לנז, ובדרך עוד למלא אולמות עם תחלטה. אך לומר בעינות, יש כאן אלמנט של ריבוי מסלות. הרר טוען כעת שהיה תמים. האמת, תמים זה חמד אחלה תריון. הבאים סבור הם המפיקים, אלה הגיעו לתוכנית הראשונה לא מוכי גים, עם צוות לא מגובש ולא מס פק. יש בטלויזיה מעט מאוד חוכי ניות שבחן בולט הצוות שמאחורי הקלעים. זה דן שילון הוא דוג מה טובות, וזה של גירי גוב הוא דוג מה נוספת, אלא שמצד שני יש תמיך את הרוגמת של דודו טופר, שאצלו כל התוכנית באה מתוך הראש שלו והעזרה הקריאטית מסביב היא רי שולית. כשמעלים תוכנית חדשה צריך לבחור, ואני שים והירים תמיך יודעים מה עדיף.

אחרונים בתור הוויינים. עושה רושם שהם, יותר מכולם, המכו לפי ראיינים של העיתונות הכתובה והדיי. כל מילה שמישהו אומר או כותב גורמת לרעש אדמה אצלם. לא שרצו לחזור לטנדרים של ערוץ 1 בשנות ה-80, אבל קצת אטימות לטכניקה, יציבות והתקע שות על רעות עוד לא הרגו אף מקבל החלטות.

וכעת אתם שואלים, האם אכן מישור יפיק לקחים. התשובה היא, כמובן, לא כל המעורבים בתוכי נית, וכל היתר, ימשיכו להתייחס לאירוע הזה כאל אירוע רבילות לוות שאינו מעיד על השיטה. מה שלבמרי לא נכון, וחבל.

החובה התרבותית הנעימה של השבוע

מינה באוש ולחקת המחול של וורסל. המבשן לאמנויות ח"א הכינו את הכרטיסים: פינה באוש חזרת בפעם הרביעית. להקת המחול של וורסל תציג שתי תוכניות. אחת ישנה ואחת חדשה. באוש "לפולחן האביב" של סטרוינסקי עם הרקדנים שמתרצצים על התל ריקפה מילר. השנייה עם "ויקטור" תועלה כאן לראשונה. פרטים לתוכנית: פינה באוש נולדה בגרמניה, ב-1940, ובקראה בכלל טיליפנה. הפריצה הגדולה שלה היתה ב-73, כאשר החזנה למי בראש להקת הכל של בית האופרה של וורסל והפכה אותה לאחת ולהקות המובילות בעולם. על חייה הפרטיים שומרת באוש בקפאת היא לא נשאת ומתגוררת בוורסל בריה מרחבת בניידיות מגפית. יש לה בן בן 14, בשם רולף סולומון. על סגנון תיאטרון המחול של כתב בשעתו חיי לסקלי "קוראים למה שהיא עושה תיאטרון מחול ובאוש היא קוסמת של תמונות, תנועות, מחזות הישמים וחזרים הקטעים הפחות מוצלחים של באוש, אלה הראויים להישבח, נהרטים לא פחות מעמיתיהם הראויים לתשואות עזות. הישמים של באוש נתקעים לך במוח כמו שיער מלוכלך ומסריס לשנות את הטמפרטורה שלהם שנים לאחר שנתקעו שם. הכשרון הגדול של באוש נח ביכולת האלימית שלה להפוך כל גרגר אבק חסר מניס לאבא של כל גרגרי האבק חסרי הפנים. גם האב וגם הגרגר היחיד בעולם הוא זה אלוהים שממציא את עצמו דרך מאמניו הממציאים אותו.

הדושים על ליאונרדו

יומן עושים. פרט לאנדרה קפריז הוא באמת ילד מוכשר, קשה גם להאשים את ייתארו ואת העובדה שהוא כוכב את הלידו כאלו היתה מלפפון ובקלי קלות, לתומרת. המעט הוא נכנס לרמותו של ג'ים קרול, אמן רוק כהנה וקטנו לא קטן בעבר, שהקפיד, גם כשהסוטול והזכר, לכתוב יומן "יומני כדורסל". זה כל הסיפור - ויומנו של ג'אנקי. עכשיו מהו כולם יודעים שיומנים הם דבר מאוד מאוד משעמם (המאמן אסר עליו להגיד בנונה ולגנוב מהקבוצה הירבה אם הם לניס, ריחו, וכך גם נרקמים "אחי, אני מסטול..."). גם השילוב ביניהם שיכול להיות מאוד משעשע כש חושבים על זה נרמיונו את דנית כותבת את יומניה ומנסים כשהיא על טריפים, מתגלה כמשמים. קצת דעות, קצת חזי, קצת קריינים של גמילה ו"וזה" זה היה יותר משכנע, וזהו. אבל מהו דה קפריז ייצא גדול גם אם ייתנו לו לגלם אבטיח ומרקי מרק, דוגמן תח שונים וטוב של זמר, עושה תפקיד מצוין.

שמונה מחולק לשניים

שמונה מחולק לשניים

שמונה תמונות יחיד של אמנים יארח המוזיאון מיום רביעי הקצוב. כאלה העליין יוצגו ארבעה אמנים ותיקים, ובאלה התחתון - ארבעת הצעירים, שניים מהם הם מצינים לראשונה במוזיאון. הוותיקים הם: חיים גליקסברג, תצוגה לציון 25 שנה למותו, עבודות משנות ה-60, כולל שתיים גיריות. הני שלונגיאק, לציון 10 שנה למותו, יוצג לראשונה ציור מסדרת ריקונאות לעשילן שנתני מארצות הברית ושחזור במיוחד על ידי המוזיאון. מיכאל גרוס יציג ציור ייחודי עליו עבר בשלוש השנים האחרונות, והבייני הוא אורי רייזמן. הצעירים הם עוז אלמוג, הנועל בינה, שיציג את "הפי" ש"כנאות", דגנית בוסט תציג סדרת צילומים חדשה. שחר לז יציג "יכרון ושכחה" ונרית דוד תציג את פידת עבודותיה האחרונות. האוצרת היא אילן גינתון.

לילה גוב. העונת החדשה

למרות שהאינסטינקט הבסיסי שלנו הוא לא לעשות מה שכולם עושים, ולו רק על מנת לא להתקל בבעיה ביום שבו כולם יקפצו מהגן, החלטנו שוב להיכנס. "לילה גוב" חזרת ביום שלישי לעונה חדשה. הכל כבר נאמר ונכתב על גורם, והמתמאות נשעבו כותנית (מכחינת הדיכויק והמחיקות). נהיה גם אנחנו כמו כולם, מה יש שום דבר לא ישה לנו. נתייצב גם אנחנו, כמו שער, ביום מקרה מול הסלחיה ונקבל את מה שיש לנו להציע. ראיונות חושפניים ים, סוגיות בלתי פתורות, מעקבים, חשיפות, התמהיל הגרנדוזי המוכר והאחר. אולי יהיו גם שירים, נראה. בכל מקרה, מעניין יהיה לגלות אילו הפתעות מכין גוב, עכשיו כשהוא כבר לא היחיד שעושה תוכנית כמו שלו, או שהוא לא מכין הפתעות, שזו כבר הפתעה. מה זה משנה, גירי גוב חזר וזה טוב.

הכי טוב שיש ריפוד

"בנות מסיח". מופע דרמה תצויני הראשון מה הייטם מעדישים, מאמר מלוטר של 150 מילה על התקרבות השוליים למרכז, במי שזה משתקף ררך הקייירה הנוסעת של בנות מסיח, בצירוף מאמר מוטנר על איך הפכה תופעת תרבות הומואית למופע בידור סטרייט שגם חילים ממוקטים עם בנות וזו מסורכמות יכולים לראות בלי שום בעיה או שמא הייטם מעדישים לדעת שאם לא רואים את בנות מסיח, הסרטות שעה של צחק בריא אם בחרתם באפשרות א', כנראה שלא קראתם עיתונים בשנה האחרונה. אם בחרתם ב', אתם בסדר. אחרי שבסטיביל עכו האחרון פרצו הכנות את כל הקטות וזכו לכל השבחים האפשריים, וחולט שזה הומן לכבוש את תל אביב. אמרו ועשו. היום בערב הם יופיעו בבית ציני אמריקה, גם בשבוע הבא, וגם בכלל. הניכרות ון הסירה וורתיזייל, היתה דרימול, רוח צטנה ואחי. להכיא מצב רוח טוב.

ב"הבדים" ניום שלישי
כערוץ 13 יתארחו
השבוע כל השחקנים של
"אי.אן.ר" ומשחקנים
מאדמה. למי שכתבנועג
להדר המיון האהוב, זה
ישמש תחליף מסוים.

קוליו, גנגסטארמר
אליס אך סימפטי, מוציא
השבוע את רייטק
השלישי, "גנגסטא
פרדייט", שיר הנושא
של התקליט, שהוא גם
שיר הנושא משרתה
האחרון של מיסל
מיפר, הוא גרסת היפ
הוט לסיק והוכר הווא
של טיטי וונדר.

"בולס האמיני" היא
הצגה חדשה שחועלה
בתיאטרון הסימטה
העיר. ההצגה עוסקת
בניצול מיני של ילדים.
ניקו נחאי בסיים ודני
ליטי כבצע קאמבק
לתיאטרון, לצד מיכאלה
עשת, ויקי מור ויניב
סולסקי.

נוה צדק היא גלריה
חדשה שהיפתח נחשו
אימה. הגלריה תוכנת
בבניין שהוא אתר
היסטורי המיועד
לשיפור התערוכה
שתפתח את השנה
הראשונה בגלריה היא
"דד אלינו אויוד" של
אליעז סלונים. כל זה
קורה מר במעבר רות
מילוא, ראש עיריית תל
אביב.

המזמר נכתב על ידי
דודו פור

אני לנוקס. לא הייתי בוי'ורל, אבל הייתי לא קלה

האשה הלבנה מהחלומות

ייתכן שזה היה סיבוב ההופעות הקצר ביותר בהיסטוריה של הפופ. ההתחלה היתה ביער פולני, הסוף בניו יורק, אבל לא היה אמצע. טים דה ליל, כתב ה"אינדיפנדנט", נלווה לאני לנוקס, הזמרת הנמכרת ביותר בבריטניה ואחת האהובות בעולם, ושמע ממנה מדוע ההופעה לא חייבת להימשך, למה היא לא מתגעגעת ליוריתמיקס וכיצד היא מתמרנת בין האימהות לקריירה

לוקס דה ליל, "אינדיפנדנט"

המחלה לא ויתרה אותה. 50 אנשים התגוררו סביבה...
המחלה לא ויתרה אותה. 50 אנשים התגוררו סביבה...
המחלה לא ויתרה אותה. 50 אנשים התגוררו סביבה...

"לרוב האנשים יש תפיסה מוטעית לגבי. אפילו זה שאני אשה חזקה. אני לא מרגישה חזקה. אולי בעלת רצון, חושה ובעלת דעה משלי, אבל גם פגיעה. בני אדם הם יצורים בלתי צפויים ומלאי סתירות. אנחנו יפים ואנחנו מוכערים. אנחנו נדיבים ואנחנו אנוכיים. וזה מה שאני"

לנוקס מתעוררת בבוקר הבא בכלוב הזהב של מלון סט. ר'ים. חתך משני זה מלון אמריקאי שרצה להיות מלון נפיש. אני מרגישה מצוין, היא אומרת, "הייתי צריכה לגייס את כל האומץ שלי, אבל כשנמכרת עם זה זה היה נפלא. נהדר לחיכנס למים האלה, אבל עוד יותר נהדר לצאת מהם".

ההופעה של סיימון, לנוקס נותנת 40 דקות וגוראת משה נהדר ומאשרת. בסוף היא מצטרפת לסיימון, פיס טאונסנד וניטון מרטליס ב"אתה יכול לקרוא לי אל". כל אחד שר לית, לנוקס מברכת את שלה. למחרת, כותרת בניו יורק פוסט: "בטיסה של מלון, אנני לנוקס את הפרס". דוד המלון של לנוקס הטר לאגרנט פרושים ענק. הוד מקליב ריוויס, הבוס של חברת התקליטים שלה בארצות הברית, מעביר את הפרס. בניו יורק בידיי. כבשת את העיר במערה.

להקת המוזיקה הקצרה...
מיקום...
במרכז סטן...

יום א' 8/11 ב"ס...
באדיבות...
מרתק הביאז בבית...
חוזר לפעילות...

הליכל התרבות ע"ש פנדריק רמאן, אוניטוריום היפה ובפנינו האומיה
גאים לארח:
גילארד לרנר
נסיך הפסנתרנים
בקונצרטים חגיגיים לציון פתיחת מסע הקונצרטים 96-1995

מחיר חברים: 90 ש"ח - 220 ש"ח
תחילת המכירה: 1 במאי 1995
10% הנחה למנוי תלומות הפלדהונית הישראלית
(במחצית המנוי לשנת 1995-96)
10% הנחה בחצות המודעה על הקונצרטים במעריב
Jerusalem Post וב-
קול המוסיקה מקליט
ELVAL
THE JERUSALEM POST

השבוע מעדיב מעצ
מילון אהבה מיוחד מ"א' ועד ת'
וגם יעל בר זוהר היא בת שבע במחזמר "דוד" ליאונרדו די קאפריו הוא החתיר התורן של
הוליווד. כלעדי למעריב לנוער: גורד שחקים פרסי ענק במשחק הגירודים שמשגע את המדינה

051.5 5

50 י"ט

سورة الفاتحة

השחקנית רות שוורץ (ימין) וזמרת הפופ רות שוורץ (שמאל) בתמונה משנות ה-70. שתי הנשים יושבות לצדן, שוורץ (ימין) בלבוש כהה ושוורץ (שמאל) בלבוש בהיר. התמונה היא חלק מפרסום למועדון 'ו'.

אמלול לבשתי הצנתי.
היו עוד שתיים עד לארצות הצהריות, והזמן המזני נוצל להליכה ברגל, כי
לחייבים לכוון את האמנים. תערכה של בוגרי כתי ספר לאמנות מרחבי הארץ
שנצח חיים רעואלוסטי. ששתים רבים בתערוכה, בעזרת סומות לצד עזירות
מזות טובות, אבל כסף וזל, כמו שכותבים המבקרים, כן, ללכת לראות. נכדי
חללי התנועה של בית האמנים מעורבות בעזירות לזר קרצו אלי ואמרו: חברים
במשטרה, תחזיקו להיות חיים. עזרות של אינליט לזר קרצו אלי ואמרו: חברים
שכותב את אירופה מה פתאום, מה חיי. אלה, שנים היו אומנות בידות חיות השוט
משמשת בתמונות שצילם בביכרות ירושת כונניה מסיפניה. מחבר הדיו השוט
אותה קצת אשח שח כלמי אותם אנשים שכולים לראות כתי שם את המבוקות
ההצמלים או להיפגש מסביבה הצהרית האחד. ולנו אי שום קשר בעצאל. אני אה
את העזרות וההצמקות של לזר. אני גזרות את החייתים מן התמונה ואל
עזרים מלנו, ומעטס כליות חיירים. שמתחיל למצוא את אירופה פעמים כשרות
הן קטן בה המזיואן הגדול לבית האמנים.
כאן, בראי לנעוט שוב לאירופה או לנעוט לקצת את החצית

אילנית לדר. כיכר סנט מרקו בונציה, '95

מאחר יותר חזרתי לאירופה, אבל לא לקהרדלות, זה כבד לא עדי, מכובד
משפחתי לנסוע, כיחוד לקרוב, אבל שם אני כבר לא חשתי, ובאמת אני מתגעגע
לחששות היתדות, לזמן קצר, לראות את שמי מרני, לחיות בארץ ארלה, לטבול
בשקטן עם שוקולד, לקרוא את הילברטיני' בלי להביא אף מילה, לפחות את
מדיד הגליות להחליט על מסלול.

השבע היה יום בזה, יום עם אוויר צר, מועט עדין שרני על שמי כחוליים, וגם
השמי הלאה סיפה הנוכחית בנפוח, יום טוב לחיות פנים. חזרתי מהגליות-מחמאי.
יום החול בארץ מחמאי עם אתר מהאודל מאטרים - 11 דיק, לכוברד צבעי את
הקדור בוקור כבד במיואר אירופי, שם מוצגים ציורים כאלה כחרדים שצבעו נע
לזן ארזים חורר חלומי . . .

מדישפיטל - חוריה בלתי גשבת

הקומדיה המוויקלית החדשה אַ גאַלפּאַדען חלום - מוצעת ברחבי הארץ - מיטער

בכל יום שישי
בחוברת
"השבוע" של
מעריב
כל המוסיקה
כל המועדונים
אל תחמיצו!!!

ותמיכת משרד התרבות והאמנות - המועצה הלאומית לתרבות ולאמנות

זיקי גבריאֵלום
 "בית גובריה"
 לרכוש חדש במחירים זולים

כולל את להיטיו העולים:
 שיר השיירה (נשכנבוא),
 בית וניטרה, את יפה שלו ועוד!
 הד ארצי

במוצ"ש 4/11 בשעה 21:30 במועדון הליילה ה-12 בח'...

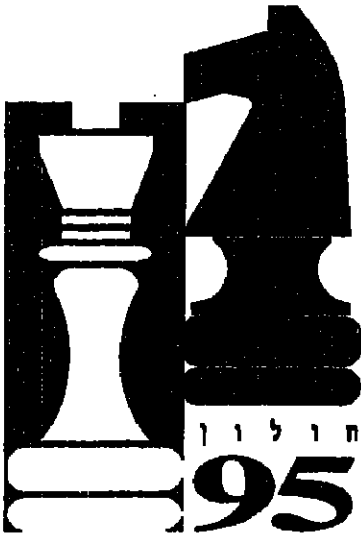
חפשו את תלושי ההנחה בג'וינט
"זמן ת"א"

אלקים חדש - עכשיו
הוא זרע

האיגוד הישראלי לשחמט

5-15.11.1995

מרכז הפיס הקהילתי "גולדה"

גיאגיא שלמו אוהב את הפופ הטוב, המקורי, הגועז והמסעיר. גיאגיא אוהב להקות משוודיה (במיוחד אם הבנות הן שוודיות...). גיאגיא מאמין בלהקות מלכותיות כמו אייס אוף בייס. אבל התקליט החדש שלהם לא מכיל מספיק שוקולד. אי לכך הוא לא כתב עליו כלום

אייס און בייס. לחיי המבליטים

1. כל דבר הוא נכון, עד שהוכח שהוא נכון ("אמת", מתוך "האסתטיקה החדשה")

חיים האמיתיים נמצאים במוסטרם. והשמים עושים מנילון. אנשים שמוחקים כוכבים של מיתוס העליונותים מברזשים כעננים. ואין מברזשים וחננים עצמם. האם פעם הרגעתם:

החיים העקובים לא תלויים על הקירות. הם עסוקים להתחנש בהם. ההחלטה החשובה ביותר שצריך לבצע על החלטה אישה אתה נמצא ביום לקר. האם אתה רוצה להיות לילי עלי, או להיחנק בזו האם פעם הרגעתם ש...?

היה ים, היה לילה לא ברור. רגע אחד חשבו משהו, ומיד אחר כך הותך הגמור. האם פעם חשבת? ...? ...?

לאיים אורכים שני תקלים דוש, "הגושר". אים אורכים שני הם כנמו גושרים - הם עוקפים עוקפים במסעם אורכי מות, יש שם מיהו שנקט רומה לינונה הנדרת, אבל רק קצת. אים אורכים עוקפים, כי כבד שם שלהם יש חרם. הם עורכים, כי הם עברו איום איום במילה אטום. הם עורכים, כי הם ראו את הסמן. עורכים עורכים, אבל הם גינאים.

אירוויוון/ דיר אסוף, מנתה לב ואחבה
כל האורות מסגורים,
כסוכבי שנים עם מאירים,
כי עכשיו אני מסודסמת -
כשארצת, אכלי יו ודמ.

אירוויוון - אני בודתה בולום,
כי כל יום זה כמו אתמול, עד האירוויוון.
אירוויוון - לעולם לא אכל לישון,
ואם אשן, עליו ארלום. אני באירוויוון,

אִירוֹדִיּוּיּוֹן - אֲנִי בּוֹדֶקֶת בְּחֻלּוֹם,
כִּי כָל יוֹם זֶה כְּמוֹ אֲתַמּוּל, עַד הָאִירוֹדִיּוּיּוֹן.
אִירוֹדִיּוּיּוֹן - לַעֲלֹם לֹא אֵלֶךְ לִישׁוֹן,
וְאֵם אֲשֶׁר, עָלִיו אֲחַלּוֹם, אֲנִי בְּאִירוֹדִיּוּיּוֹן.

וזה השיר, זה הריקוד.
עם קורטוב של קצת כיגוד.
כירורגיה שלם, בטכניקה ובחל אביב.
לא אלך כבר לאיבוד.

איים אף בייס היא להקט נוסחה. אנשים אחרים להתנשל על להקט נוסחה. אבל החיים הם
 נוסחתם. היא תיפוצ ותיפוצ קודת של זה. אנשים יסראות שונות של
 שמעמם. קראו שרי האנשים. הנצור לרוב זמנא. אף אבנא ירי לשפרן לזלח מלת סוטה
 ולשפרן שכירא, אבל לא תקליטא חשש של איס אף בייס בעייתא. אף בגלל על שמישו
 וסחאדאיומא, אלא בגלל שחשיו נבשל. משוה מבערבולתא חומרים - סבבניא, איסיא,
 ייגיסא - ר' עומס בר מרי, ר' לקיסתא חמשרא. אף תקליטא הכבדולא שלחם נשעם
 שווייליא - שוקרל אורייר ורדן, ורדן ורוא מפרלדא מלכא מפרל. כשבורא בלחקה
 מלכותית כנא איס אף בייס, להקט שיש לל קט שחבנימ מליטילא לא חגוררת בליילא.
 חומרימ, כל תקליט אחר חותם מפרסלם. לל קט שחבנימ, ולכו כנא לא חתומי. אלא

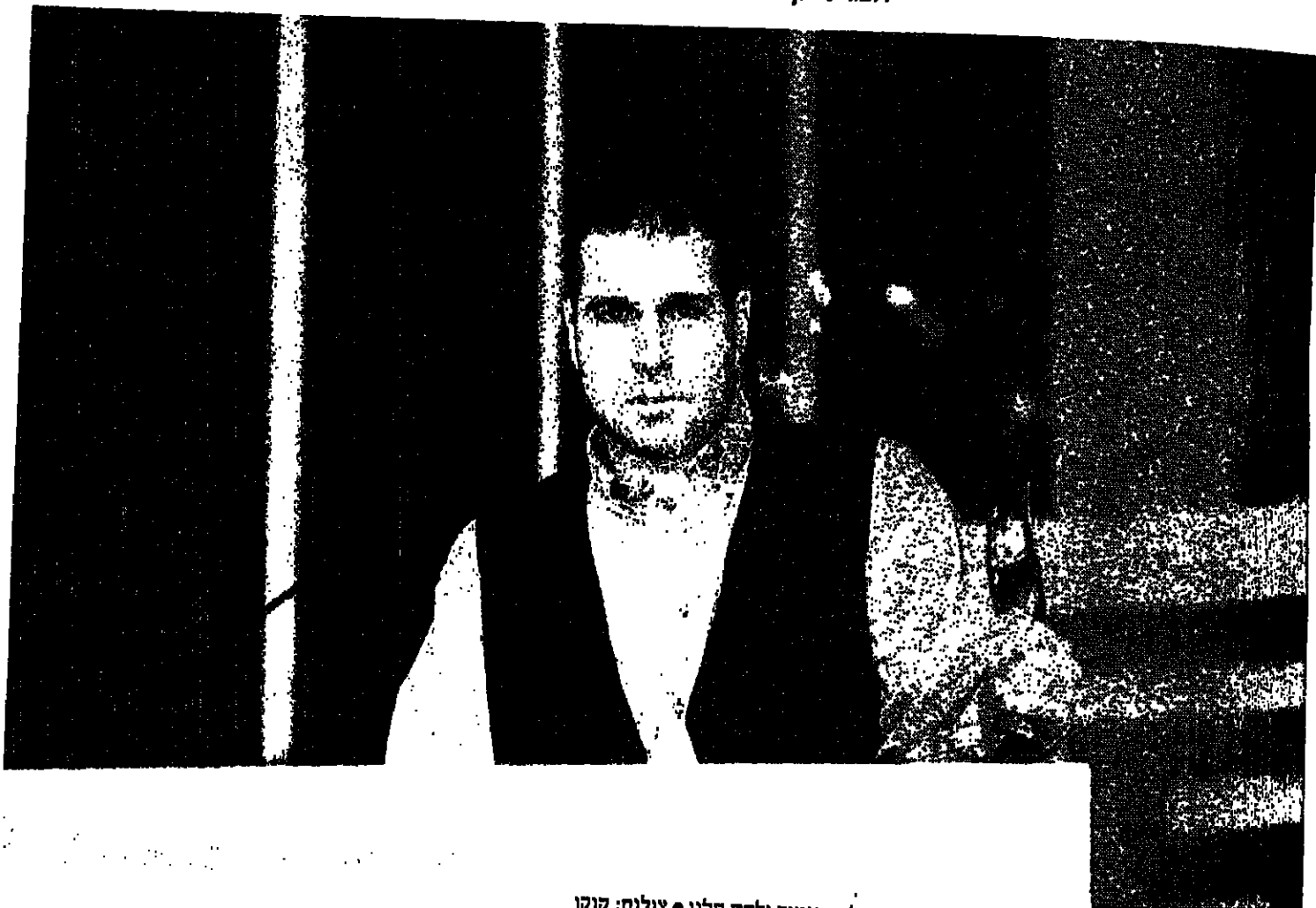
אֶהְרֹו אַפֶּלְפֶּלְד, מוֹשֶׁה, חַתָּנוֹרִית, מוֹת

**"עד שינגלה עמוד השחר" הוא אחד הספרים
הבוטים ביותר של אהרון אפלפלד. הלקחים
גלויים ופשטניים יותר מתמיד. מה שמציל את
הספר ומעניק לו מידה כלשהי של עניין
מורכבות, זה דווקא פרק הנקמת. את הפרטים
לא אגלה**

פרו החלש של אספלדל נסוג עד לעשרו הראשון של חמשה מצבה של
 יחדות אסטרית מתואר בן בקוויס כסממנים, חורבנים, התערבותה של
 לית, רבים מתנצרים, בניס מתנצרים, לוחמים חוקנים, מוקדמים של
 האבות היחידים כמו מופלדה מיקרוב, בתי כנסת נסגרים, "יחידות" של
 לית גנא במשע בכל חורבנים - כמו בעיני יחידים רבים. על ויזה של מלח
 נוסטלס מתפרסמים, היא ותלמידה המובעת בכתיבת - מצטיינת במספר
 שלטניות - אבל במקום ללכת לאוניברסיטה, היא נסמכת חלל, מלחמת
 מלחמתה של עוי, עד מוריה מנבדל כל ששעות מקה סעות, ארולק, מלחמת
 תחילת אלים, פרמיטיביזם ואנונימיס, אשתי היחידה היא מראות חן בעיני - על
 ידעיהם של לעטמן, ובקצק ידעיהם מור, אלא נורה כל בכשנותה, מלח ואנוס
 ארולק אותה מוריה הוקוסים לעולמה, ולכסוף, ארולק ידעיהם, מלח אנוס
 משכן בביתו עזרת בית, כפרה גסו וחטונה נרמשה של מילס.
 בלבקת בישאה ארולק מור חתן חתונה נרמשה היה על שכנתו היחיד של
 ארולק, "מסכותיה" בן "מסכותיה", תוכל לבצע מלקט מפני ממות - לבנות מלח
 תחילה חטסה למות, ואחריה האירועים חטונה בחלומה. בלבקת בשאת אשמו של
 ארולק היה גורלה של הארולק התחבולת כולה. משהשתכח לאמונת ארולק
 אל רק למתנגדים ישנים שאבד עליהם החלל, אלא לאחריו ממש - לבשר ורע, אנוס
 וחתונה של ארולק, צירוף לנישואיה היא מראות אצל במקום ארולק, אנוס
 מלח חתונה היא מראות בניהם של וסלר.

[illegible]

שבי גביון התקדם משמעותית ביותר, הן ככותב והן כבמאי, מאז סרטו הקודם "שורי" ועד "חולה אהבה בשיכון ג'". גם האוזון הנפלאה שלו בעלת טווח השמיעה האבסולוטי, מסייעת בטורדה פורס של הסרט הזה. הישגחים כוללים גם את עבודת השחקנים, את תפקודו של הצלם יואב קוש, וכן את המוסיקה המלווה של אהוד בנאי

שני גביוון, השבוע בטקס קבלת האוסקר. יכולת להקשיב להמחזמים ולתת שלנו • צילום: קוקו

צעת המסקלת המרובדת היא אולי הגריעה החממה שבסצינות "חולה אהבה" שיכינו ג'. זוהי סצינה גורעת מבחינת בימוי, הצבת מצלמה ומשחקן, וזוהי דו"ר בן אר. רומה חשבושה מבנה היא דרוק אספניט אספניט, אל דו"ר בן אר. סצינה זו גרמה שמיל בן אר, מנהל תחנת החדשות, נאלץ להודיע לציבור כי הוא לא ימשיך לעבוד בתחנת החדשות.

[illegible]

אין בקשה להחזיר את המעורבות של הנהלת המוסד לרשות הממשלתית. המעורבות הממשלתית היא בעלת אופי של מעורבות חיצונית, לא מעורבות פנימית. המעורבות הממשלתית היא בעלת אופי של מעורבות חיצונית, לא מעורבות פנימית. המעורבות הממשלתית היא בעלת אופי של מעורבות חיצונית, לא מעורבות פנימית.

אוליין ואיבני מחוז לגרד, משקיפים על בן ארי המחזל בהבנות לקראת פולחן היום. מבין שיהם חז איבני דומה ליהם שיהם, משום שאוליין חורה. בן ארי מנהל עמיה עליון והחמיצו ויהם עליו משקלם, לכאורה, הוא אהיה חתה ממש. אלא שבאמצע בשרשים הוא מבקש מליהה אדוולין, מרחיק מבנה ומחזלית. חתם הקבוע שלו, צורה ער מלי ז' אוליין, אל חליה. מבין שיהם ממש ממשלח. את הרגע המכריע בוצרע משום שבאדוולין מחזליו איבני לשום מרגיזו ליהת חתהו ויהם. בן ארי ביהם מן הירוש המבנה חתהו אהיה ליהת.

[illegible]

על אף ביתר, הוא קרא על כשמה בעד האדורנמן בעבר, וזאת אולי בגלל שיש לו חשש לאי-אמון, או אולי בגלל שיש לו חשש לאי-אמון. הוא קרא על כשמה בעד האדורנמן בעבר, וזאת אולי בגלל שיש לו חשש לאי-אמון, או אולי בגלל שיש לו חשש לאי-אמון. הוא קרא על כשמה בעד האדורנמן בעבר, וזאת אולי בגלל שיש לו חשש לאי-אמון, או אולי בגלל שיש לו חשש לאי-אמון.

לצורך שכלול הטיעון הזה, סידר שני גביון לגיבורי עיסוקים שמקום נבחר

מאיר שניצר
קולנוע ישראלי

[illegible]

עסק התחברותם של שני פסוקי ביהודה. הוא נכנס למשפט של חוליה הקהה אלא
השני; והשניים מחזילים במעשה האהבה. חשש, כנבדק למעשה הקדומות הם
עשו זאת ביניה, הוא קרד לה בשמחה בעד האורגומה עכבר, ברצו השני שלו
אחלה, הוא נתן לרעוע את שנה של אביביל אייאל, הוא אביביל בחלתי משמט
החולין המרפית שלו, אלא שנה, כאמור, הוא חול חוליה האהבה. עתה, עתה החתאפ-
זו מרצו, הוא הבריא. הוא אהבה. רק שמלך כל אי נתר חוליה אהבה.
שכית הבורות של הנכון חולל בשני העשירי כל שני עשר השפיות, הינם פועל
יזה במיטול עקרת בעתם האלהיבסקיבית של גיבורי חסד, הם רואים כל דבר.
מפיל, הם גם נכונים לדע איד הדבר שהם רואים אותו בראה עניני המעלמה. זה
לז אותו הדבר, ולעתים מרדכר כמכס השורר לבמרי, לעתים קוראים לה שיענה
לפעמים שהם עשוק כאמנות.

לצורך שכלול הטיעון הזה, סידר שני גביון לגיבורי עיסוקים שמוקדם בהם: